

Gerie Schaafsma

blozende
sterren

gedichten

Uitgeverij Aspect

Zoete Liefde

Lofdicht op de prachtigste man

Thuiskomen

Speleoloog

Roofmeeuw

Blozende sterren

Zoete Liefde

ach mijn lief

's ochtends trip ik zachtjes in je kamer
en vlei me sssst aan de rand van je bed
het is half negen voordat ik naar mijn werk ga
in de Stopera

je slaapt nog hebt je ogen dicht
ik kom je zo graag zachtjes aaien
aan je handen en je haar

ach ik ken je gezicht zo goed
van de zuidhelling
als je je ogen dicht doet
ik heb je ware schoonheid aangezien
ik heb je zo liefkozend in mij opgenomen

en vertel je in je dromen
hoe groot hoe groots mijn liefde is

en als je opstaat voel je je licht
en vrolijk je gezicht is blij
wanneer je naast je aan de rand
mijn handschrift vindt

onvermoede bijvangst

een half jaar ben ik blind in je gevaren
een tomeloze tocht van kolkende momenten
van uren goudgerand en zondoordrenkte huiden
van zeedruppels en duinenzand
en prikkelende helmen

dan... kolkende lijven en tomeloze armen
genadeloze vingers zetten koers
treffend hun doel in golvende weerloosheid

we vonden elkaar in het vochtige mos

nee, het witte zand van de helling
nee, waar was het, bij het gemaaltje

nee, nog eerder, net achter het eerste hek
na de bushalte, kleng doet het hek

open met je mooie hand, dan tien stappen
rugzakken in het zand kom, kom

om huid te voelen borstjes te herkennen
armen te vlechten je flanken te menen

niets zoekend vind ik hier mijn grote lief

goedemorgen

goedemorgen allerliefste van de aarde
elke dag sta ik zo vol liefkozen
voor je op dat ik nu dacht:

ik mag dit toch een keertje zeggen
dat ik je elke dag verwacht

merel

ik heb de merel naar je afgezonden
hij cirkelt rond je vensterbank
hij zingt mijn liefdeslied aan jou

omdat ik zelf alleen nog stamelen kan

plataan 1

aan de kade wuift mijn zingen aan je door

als je je raam opent wuiven ze
naar binnen tot aan je bed en keukentafel

je liefde was vannacht zo zoet

en als je uit je portiek naar buiten komt
dat je dan in elk blaadje onder je voet
mijn liefde weer ontmoet

parnassia

ik knip mijn blaadjes open
het wordt dag in de vallei
nog dronken van de nacht
en van het vocht opslurpen
trekt de eerste koelte me voorbij

wie komt er nu vandaag
misschien die jongeman langs mij
het moet dan altijd warmer zijn
hij heeft vaak van die dikke truien aan

nog even wachten, hij staat wat later op
hij neemt de bus dat duurt een uur
dan nog struinen door het bos
doornstruikjes onverharde paden

ik tril zo als ik hem verwacht
hij gaat mij altijd zo lief aaien
en dan bloos ik

o kijk eens daar
die grote schoenen
hij is alleen...tas op de rug
ach mijn lief, kom je me aaien
zoenen

ik maak je blij
ik zie het in je ogen terug
en voel het in je handen

en nog iets anders voel ik daar
je handen zijn geraakt door haar

mijn lieve grote vriend
kom bij mij dan weer bij haar
dan weer bij mij
om en om
wij leven van elkaar
ik zal er staan voor jou
als jij je buigt voor mij

was geschreven: jouw parnassia

